

Fransk

Engelsk

Italiensk

Portugisisk

Dansk

CS JOURNAL

Sankt Joseph Søstrene af Chambéry

Januar - Februar • År 2020 - nr . 1

GENERALRÅDET

Kaldet til at gå videre...

Sr. Sally M. Hodgdon

Generalrådet

Nu hvor jeg reflekterer over Det Udvidede Rådsmøde her i 2020, bliver jeg ved med at høre et kald til at gå videre... et kald som lyder fra mange stemmer på mange forskellige måder. Rådsmødet varede i 14 dage, og vi brugte tid sammen med ledere fra vores Provinser, Regioner og Missioner. Vi er ganske vist kaldet til at gå videre i vores snævre verden i vores hverdag. For de fleste af os betyder det at leve i en landsby, en by eller hovedstad, der ligger i et land, som bare er en del af et kontinent, og som er en endnu mindre del af planeten.

Men når mere end 50 ledere, der kommer fra over 10 lande, er samlet i Monte Cucco, betyder det ikke noget, om vores apostolat er i en lille landsby eller om vi til hverdag rejser rundt i

vores område. For os alle blev vores vision udvidet af de mange forskellige kulturer med deres rigdomme, vi kunne erfare og undersøge. Denne oplevelse fik vores enorme planet til at føles mindre og gjorde det lettere at tænke på at gå videre end vores eget nabolag. At gå videre betyder at udvide omfanget af vores foretagender, selv når det betyder, at vi forlader det gode, vi gør, for at tage et andet sted hen til

noget endnu bedre. Denne bevægelse kræver en villighed til at tage risici og at bevæge sig ind i det ukendte. Det kræver fleksibilitet og modstandskraft, et liv dybt rodfæstet i en relation med

OVERSIGT

GENERALRÅDET

Kaldet til at gå videre...

FORSIDE

Det Udvidede Rådsmøde: Deling

2

Nye Helgener

4

J P I C

Italien: Global opvarmning: hvad betyder det?

5

Danmark: Inspirationsdag med de associerede: fokus på klimaforandringer

6

PROVINS/REGION/MISSION

Tanmaya: Går det godt...VI, befolkningen i Indien?

7

Frankrig: Pilgrimsrejse fra Savoyen til det sydlige Brasilien

8

Pakistan: Vigtigheden af sakramenter i familielivet

9

Pachmarhi: LAC JPIC møde i Bangalore

10

Tanmaya: Sociale medier og os

11

Frankrig: Møde for missionærer i Frankrig

12

Gud og et dybdegående kendskab til vores identitet som ordenskvinder eller forpligtede associerede.

Hvis vi skal svare på dette kald til at gå videre, at blive en større del af den globale virkelighed, må vi være villige til at forlade vores rutiner og gå ud af de cirkler af mennesker, som vi altid er sammen med. Derefter kan vi bevæge os ind i andre områder, hvor vi kan skabe relationer til nye mennesker, nye kulturer og nye ansigter, der deler den samme sympati for de globale udfordringer, som vi ønsker at omfavne. At blive kaldet til at gå videre kræver, at vi ikke holder os tilbage. Vi må flytte os videre til et nyt sted eller fordybe os i noget, der allerede er. For nogle få er det nye sted et nyt kontinent eller en anden del af vores land. For de fleste

af os er det nye sted kun en kort gåtur ned ad gaden eller ind i et nabolag, som vi aldrig har besøgt. Dette kald til at fordybe sig i noget, der allerede er, tillader, at alle aldre kan være med til at gå videre.

Enhver af os skal gå videre end vores egne fordomme og bias, og vi skal gå videre end vores egen frygt for utilstrækkelighed, så vi åbent kan tage imod andre. Det gælder også søstrene i vores kommunitet og lægfolkene, som vi bor og arbejder sammen med. Vores enheds karisme og vores længsel efter at tilbyde glædelig gæstfrihed til andre kræver, at vi gør dette.

Nu er det tid til at bringe vores karisme, som er at skabe enhed, til områder med globale bekymringer; det gælder områder plaget af kaos og konflikt.

Det er nu og behovet er presserende. Sr. Pat (Loreto-søster) spurgte os: når vi forestiller os et globalt samfund, om vi kunne se os selv være til stede midt i områder med konflikt for eksempel i Mellemøsten eller i Demokratisk Republik Congo? Bruger vi vores fællesskabs stemme og deltager med andre i at gøre opmærksomhed på uretfærdigheder i sådanne lande?

Tim Norton (Steyler-missionær) slog fast i sin præsentation af en interkulturel livsform, at kultur er en serie af tillærte handlinger. Som en kongregation, der er kaldet til at leve interkulturelt med en længsel efter at lære mere om andre kulturer og at lære at værdsætte forskelle i vores kulturer, er vi nødt til at gå videre end de tillærte handlinger i vores egen kultur.

Det Udvidede Rådsmøde 2020

Det Udvidede Rådsmøde rørte hjertet hos de alle søstre, der var velsignet ved at være til stede. Alle følte sig udfordret af ånden gennem oplæggene og de frugtbare diskussioner. Vi giver dig fire søstres refleksioner over den erfaring. Sr. Marit og sr. Jona var blandt de provincialpriorinder, der deltog i deres andet Udvidede Rådsmøde, mens sr. Linda og sr. Navya – begge provinsrådgivere – deltog i et Udvidet Rådsmøde for første gang.

Bevæget af ånden

Jeg erfarede meget stærkt at blive bevæget af ånden i kongregationen, da Generalrådet inviterede hele provinsrådet til at deltage i Det Udvidede Rådsmøde i Rom i 2020. Det var den første gang hele rådet deltog i et Udvidet Rådsmøde og for mig var det første gang, at jeg deltog i møde i kongregationen.

Fra åbningsceremonien, der bragte dybe erfaringer frem om, hvad det vil sige "at gøre kærligheden synlig med glæde" til afslutningsceremonien, hvor lederne underskrev deres forpligtelser i forhold til denne udfordring, erfarede jeg, hvordan ånden hele tiden inspirerede søstrene, der var til stede ved Det Udvidede Rådsmøde. Jeg følte, at ånden åbnede op for nye horisonter med tanker og handlinger for kongregationen. Sr. Sallys velkomsttale

og sessionen med sr. Patricia Murray (Loreto-søster) gjorde mig klar over min egen komfortzone som ordenssøster og udfordrede mig til at gå ud i det ukendte, byde en fremmed velkommen og til at gøre plads i mit telt for virkelig at gøre kærligheden synlig med glæde. P. Tim Nortons (Steyler-missionær) oplæg om "Interkulturalitet i mission og apostolat" var en invitation til hele kongregationen til at omfavne en interkulturel livsform som et svar til verden i dag, hvor samfund bliver mere internationale og tværkulturelle. Jeg fik en helt ny forståelse af interkulturalitet og behovet for, at religiøse kommuniteter bliver mere interkulturelle. Min erfaring fra Det Udvidede Rådsmøde var, der var åbenhed i gruppen, der bød "de nye" velkommen. Det var

Sr. Navya Neelamvilail
Pachmarhi-provinsen, Indien

en platform, hvor alle udvekslede frit med respekt og åbenhed. At alle rådsmedlemmerne var til stede fra de forskellige provinser, gjorde virkelig en forskel.

“Trasna” – krydsfeltet

Jeg var meget taknemlig over at få mulighed for at deltage i Det Udvidede Rådsmøde 12.-26. januar 2020. Det var et møde, der var både udfordrende og inspirerende helt fra begyndelsen med sr. Sallys velkomsttale, hvori hun slog fast, at vi – og alle de døbte – er kaldet til at manifestere Gud i verden ved at tilbyde en oplevelse af Gud som KÆRLIGHED.

Udfordringen blev gentaget af sr. Pat Murray med hendes opfordring om at ”gøre plads i vores telt” med globale visioner og handlinger. Mens udfordringen om at gøre plads i vores telt ikke var ny for os, præsenterede sr. Pat denne udfordring i sammenhæng med digtet ”Trasna”, som er skrevet af sr. Raphael Considine (Loretosøster). Mens sr. Pat læste digtet, så vi et billede af en person, der sad midt på en hængebro, og

overvejede om han/hun skulle gå tilbage til det komfortable, kendte og sikre, eller gå videre ud i et ukendt eventyr. Det var både et spørgsmål og et billede, som jeg grublede over mange gange under mødet, når vi blev bedt om at reflektere over, hvad der holdt os tilbage fra at reagere på behovene i den globaliserede verden. Når jeg så rundt i møderummet på de forskellige kulturer og sprog, som var der, kunne man ikke undgå at se den globaliserede verden gjort synlig i hver Søster af Sankt Joseph, der var til stede ved mødet. Det var inspirerende for mig at høre og at se de mange veje, som vores kongregation reagerer på i forhold til behovene i vores globale verden. Jeg bliver ved med at reflektere over billedet fra Trasna og spørgsmålet, som sr. Pat rejste: ”Hvordan kan vi som medlemmer af en international kongregation

Sr. Linda Pepe
USA

se os selv som medlemmer af et globalt samfund?”. For mig er en mere konkret vej til at handle som et medlem af et globalt samfund ved at være mere bevidst i omsorgen for jorden. Det nye fokus på JPIC-kommissionen vil forhåbentligt hjælpe med til at indse, at hver enkelte persons handlinger har en indvirkning på det globale samfund.

Udfordret til at vokse

Tematet ”At gøre kærligheden synlig med glæde” fremkaldte en genopstandelseserfaring i mig – en der vil gøre det muligt for mig og andre at rejse os, sætte os fri til at bringe nyt liv i alle, der krydser vores vej. Det er ”Trasna” - krydsfeltet -, som sr. Pat Murray talte om. To uger i Det Udvidede Rådsmøde var et krydsfelt for mig, hvor jeg lærte og erfarede noget med udfordringen ved den indre og ydre rejse.

Jeg er beriget, udfordret og fornyet af mødet med de rige input og mange muligheder for udveksling.

Vi begyndte på Hellig Trekongers Dag med besøg af de vise mænd, der fulgte det sande lys. For mig betyder det at følge stjernerne at udvide

min sjæl og mit hjerte for at ændre mine fastlåste ideer, at give slip på min individuelle vej og alligevel være en god lytter, der hører den timelige og ikke-timelige stemme fra Gud med lidenskab og kærlighed.

”Gør plads i dit telt, spænd teltdugen ud, spar ikke på den! Gør bardunerne lange, og slå pløkkene fast.” Disse ord genlyder i min sjæl og i mit hjerte i min hver dag og opfordrer mig til at glæde mig over det anderledes, til at lytte og forstå det nye. Mit håb og min længsel er at blive ved med at gå livets vej, at leve dybere i Kristus’ kærlighed og at fejre forskellene i at leve på vores interkulturelle vej. Det blev klarere for mig i løbet af de to uger, at dette er mit kald

Sr. Jona Chinnapan
Frankrig

og mission som Sankt Joseph Søster, at gøre kærligheden synlig med glæde. For mig var det et uforglemmeligt Udvidet Rådsmøde. Med Mahatma Gandhi ”Vores største evne som menneske er ikke at forandre verden, men at forandre os selv.” Ja – det er mit ansvar at forandre mig selv.

Refleksioner over Det Udvidede Rådsmøde

Som et af de ældste medlemmer af Det Udvidede Råd blev jeg spurgt, om jeg ville dele mine indtryk fra vores tid sammen i Monte Cucco. Jeg var meget glad for temaet "at gøre kærligheden synlig med glæde", som pegede på det faktum, at det er en løbende proces. Vi bliver aldrig færdige med at gøre kærlighed synlig; det fornyer os konstant ved at give liv til dets smitsomme frugt, som er glæde, hvilket sr. Sally sagde i sin fremragende velkomsttale. For første gang var provinsrådgiverne inviteret sammen med deres provincialpriorinder. Til at starte med var jeg skeptisk, når jeg tænkte på tid og penge. Men til sidste blev jeg glad for beslutningen, fordi den skabte en åben atmosfære, hvor der var flere mennesker involveret og engageret i de forskellige emner samt i forberedelserne til Generalkapitlet. Jeg nød virkelig sr. Sallys velkomsttale, visionen om globalt ordensliv, som sr. Pat Murray (Loreto-søster) fremlagde og præsentationen af interkulturalitet, som Tim Norton (Steyler-missionær) stod for. Jeg blev udfordret, da vi blev mindet om, hvor vigtigt det er at være globale og interkulturelle mennesker og være åbne for nye horisonter både geografisk og mentalt. Det vil åbne os i forhold til at arbejde sammen med andre kongregationer og lægfolk, at skabe netværk og at styrke partnerskaber. Sammen er vi kaldet til at svare på skrig fra de fattige og at bevæge os frem mod nye periferier, afkræve passion og iver som vores grundlæggere. Vi vil opfordre til større kreativitet og mere lederskab hos vores søstre og leve i solidaritet med moderjord – at have omsorg for hende. Under mødet rejste spørgsmålet: "Hvem

er jeg som Sankt Joseph Søster i verden af i dag?" i mig. Eller som Pave Frans har udtrykt det: "For hvem er jeg?" Her og nu. Har vi mistet noget af det essentielle? Hvad ville P. Médaille sige til os i dag? Arbejder vi for vores egen kærlighed og ære eller arbejder vi for at vise kærlighed til vores kære næste? Hvorfor forlader så mange unge søstre ordenen? Hvem er i centeret i vores liv? Jesus Kristus og hans mission? Os selv? Tror vi stadig – som Maria - at "intet er umuligt for Gud"?

Vi prøver at leve interkulturelt, men hvad betyder det? Nyder vi kun goderne ved den anden kultur, det der er komfortabelt, eller er vi på en mission med fattige og dem, der er i nød? Tør vi tage andre steder hen, der har behov for Sankt Joseph Søstrenes karisme og ikke holde os tilbage? Vi bør gøre vores baduner lange og uddybe vores indsats. Vi skal blive eksperter i at skabe enhed og lære at være åbne overfor et møde i kommunitet og med andre mennesker.

En ting, jeg aldrig har tænkt over, er, hvordan vi taler om mission. Tænker vi på det som en forpligtelse for hele livet? Nogle steder er søstre på mission hele livet. De tager aldrig tilbage til deres hjemlande med undtagelse af korte besøg. Hvad var den oprindelige ide hos Mère Felicite og andre, der sendte søstre på mission – en livslang mission? Svarene på disse spørgsmål har betydning for, hvordan vi lever interkulturelt. En anden pointe for mig er, hvordan vi lever vores liv i kommunitet. Hvad betyder det, at vi bor i hver vores lejlighed, selvom det er noget missionen kræver? Hvor vanskeligt er det at komme tilbage og

Sr. Marit Brinkman
Norge

blive integreret i et kommunitet igen? For mig er det vigtigste bøn – bøn i kommunitet, bønsvæksling, at leve i et interkulturelt kommunitet og tid til retræte og privat bøn. Jesus Kristus vil fortælle os, hvem der i midten af vores eget liv: os selv eller Jesus Kristus?

Vi hørte mange inspirerende ideer om lederskab, kanonisk lov og fra sr. Philo om vigtigheden af uddannelse. Vi hørte om forholdene for vores søstre fra Pinerolo og i Kina og udvekslede åndens frugter i gruppediskussioner.

Generalrådet og ICC arbejdede hårdt og alt var velforberedt lige fra den fremragende bønnebog til den elskelige og åbne atmosfære. Den gode ide med at lave en WhatsApp-gruppe gør det lettere at være i kontakt – særligt når vi er kommet hjem.

Jeg fik meget inspiration og energi og beder for, at denne erfaring vil være velsignelse for os alle – til at gøre kærligheden synlig med glæde.

Nye Helgener

Sr. Nair Mazzochin	80	Brasilien	12.01.2020
Sr. Mônica Pinheiro de Azevedo	103	Brasilien	17.01.2020
Sr. Thérèse Leclair	95	USA	17.01.2020
Sr. Sabina Miglia Vacca	91	Brasilien	19.01.2020
Sr. Anne Schmitz	79	Danmark	25.01.2020

Global opvarmning: hvad betyder det?

Giosuè Pacchiano

Italien

Et af de problemer, der konstant plager menneskeheden i dag, er global opvarmning. Naturen har lidt i årevis på grund af menneskers handlen og ingen reagerer på det – et problem som Skaberen ikke engang kan løse. Og vi lider alle direkte eller indirekte. Det første fundamentale aspekt er forurening, som begyndte med den industrielle revolution. Fabrikker, køretøjer, affald er hovedkilderne til problemet. Der er mange andre konsekvenser som for eksempel stigende priser på mad, fordi landbrugsjorden ikke længere er så frugtbar. Dem, som lever af deres egen høst, har store vanskeligheder. De fattige, der er indirekte ofre som arbejdskraft hos de glubske med

magten, er også påvirket. Uheldigvis kan vi bare sige, at den egentlige ide med naturen er væk, fordi den i dag bliver set mere som et objekt end som en skabning, der skal drages omsorg for og ikke skades. Betydningen af respekten for miljøet er tabt, dette majestætisk værk – menneskeheden eneste oprindelige husly. Helt enkelt kan menneskeheden ikke leve uden naturen, og vi ser det helt aktuelt i dag. Vi må se naturen som en forudsætning for vores eksistens, en fundamental faktor, der er uforgængelig og nødvendig. Men menneskets overherredømme regerer enerådigt på en måde, som er

tæt på foragt. Havniveauerne stiger, oceanerne er fulde af plastik, havdyr forsvinder og træer afbrændes som var de unyttige.

”Hævnen” fra naturen viser sig, og vi har fortjent det.

Hvad kræver det at drage lidt mere omsorg for noget, som ikke er så meget anderledes end os?

Inspirationsdag med de associerede: fokus på klimaforandringer

Sr. Gisela Heitz

Danmark

Som det allerede er en god tradition i den danske provins, fandt inspirationsdagen for søstre og associerede fra Danmark og Sverige sted i oktober 2019 i retrætehuset på Stella Matutina med fokus på det, vi i dag kalder klimaforandringer.

En del af programmet var en indledende naturmeditation. Efter en bøn i kirken blev alle deltagere opfordret til at gå ud i haven og nyde morgenens friskhed og planternes, træernes, jordens og vandets skønhed. Inspirationsdagen finder altid sted i en stille atmosfære, men alligevel er der plads til udveksling af tanker i grupper og på tomandshånd. Stilheden er med til at lære at lytte til hinanden...

I sit oplæg fremhævede sr. Angela Rammé aspekter af spørgsmålet om klimaforandringer, der berører vores daglige liv. Sr. Angela gjorde opmærksom på, at vi er kaldet til "at bidrage her og nu til at bygge en retfærdigheds, fredens og kærlighedens verden og til at have en etisk livsstil, hvor hvert eneste valg, vi træffer, er grundfæstet i en etisk bevidsthed om, at dette valg vil påvirke samfundet og vor jord."

(konstitutioner, side 6)

Et centralt spørgsmål i forbindelse med klimaforandringerne er, hvordan man kan motivere folk til at ændre deres daglige vaner og adfærd. Det gælder for Danmarks vedkommende almindelige vaner som et meget højt kødforbrug, mange flyrejser, overvejende individuel transport i bil, forbrugerisme, der fører til overforbrug, et højt energiforbrug og et meget digitaliseret samfund. Ifølge data fra WWF's årlige "Living Planet Report", er Danmarks miljømæssige fodaftryk verdens fjerde største og det største i Europa.

Ved hjælp af pave Frans' encyklika "Laudato Si" (2015) påpegede sr. Angela, hvad der er nødvendigt for, at vaner kan ændres. Pave Frans er overbevist om at "... forandringen er umulig uden motivation og en uddannelsesproces." Målet er en "ny livsstil." Paven siger, at en "integreret økologi også består af enkle daglige handlinger, der bryder med logikken om vold, udnyttelse og egoisme... Kristen vækst foreslår en vækst, der er kendetegnet ved mådehold og evnen til at glæde sig over lidt. Det er en tilbagevenden til den enkelhed, der gør det muligt for os at standse op og påskønne de små ting, at være taknemlig for de muligheder livet byder os uden at være knyttet til det, vi har, uden at græmmes over det, vi ikke har. Dette indebærer, at vi aflægger

herskermentaliteten og undgår blot at stræbe efter fornøjelser. Et sådant mådehold, der er frivilligt og bevidst, er befriende.... Lykke er at vide, hvordan man begrænser behov, som kun virker sløvende, og i stedet være åben over for de mange muligheder, livet byder os". Derefter kiggede gruppen på mulige klimavenlige forandringer i dagligdagen i dagens Danmark: at undersøge spisevaner der har et mere vegetarisk grundlag og udvikle bæredygtige måder at drive landbrug på (Danmark er et fødevarer- og landbrugsland!), at lære at genbruge tingene (møbler, tøj...), at rejse uden at flyve, at bruge offentlige transportmidler og cyklen. For at gøre disse forandringer effektive, vil det være vigtigt at skabe en win-win-situation, det betyder, at når jeg opgiver noget, får jeg noget bedre - for eksempel mere livskraft og livsglæde, bedre og mere intensive relationer, har mere tid, føler mig sundere... Kort sagt: for at opleve, at "Et sådant mådehold, der er frivilligt og bevidst, er befriende" (Pave Frans, se ovenfor).

Deltagerne havde også tid til personlig overvejelser om nogle spørgsmål, der var blevet forberedt. Her er et udvalg: Hvad er min bekymring? Hvor ser jeg bekymring for og omsorg for miljøet i mine omgivelser? Hvad kan være et fælles projekt for os som søstre og associerede?

Senere viste udvekslingen i små grupper, at den enkelte har mange oplevelser med og megen glæde ved at gøre ting anderledes og at prøve nye og kreative måder at værne om vores jord, som giver os det, vi har brug for at kunne leve, og som er en gave fra Gud.

Går det godt...VI, befolkningen i Indien?

Sr. Laveena D'Souza

Tanmaya

Aktivister, studerende, unge og gamle, kvinder og mænd fra alle kaster, trossamfund og religioner går hånd i hånd i demonstration landet over for at protestere mod Indiens nye lov om statsborgerskab. Siden 9. december 2019 har VI, befolkningen i Indien, været ude på gader og stræder for at protestere imod det regerende parti - Bhartiya Janata Party (BJP) – mens det vedtog loven om statsborgerskab med et stort flertal. I indledningen til den indiske forfatning står der, at Indien er en suveræn, socialistisk, sekulær og demokratisk republik. Mens den skjulte dagsorden for BJP er et ønske om at ændre Indien til et hindu-nation i kontrast til forfatningen. Loven om statsborgerskab, der gør religion til et krav for statsborgerskab, står i modsætning til lighed for alle indenfor det indiske territorium, hvilket er nedskrevet som en fundamental ret i forfatningen.

En 21 dage lang Gandhi-fredsmarch begyndte den 9. januar 2020. Den startede ved monumentet "Gateway of India" i Mumbai og nåede succesfuldt til Delhi den 30. januar 2020 – den dag Gandhiji blev snigmyrdet (der er tilføjet et "ji" til navnet, og det er en måde at ære personen på). Marchen gik gennem 6 indiske delstater.

På trods af befolkningens protester over loven om statsborgerskab, påstår den indiske indenrigsminister, at "2024 er deadline for færdiggørelsen af det nationale register for statsborgerskab over hele landet". I nogle delstater bliver der bygget lejre, hvor de, der ikke får deres statsborgerskab anerkendt, kan tilbageholdes.

Studerende protesterer ved monumentet "Gateway of India" i Mumbai

Når institutioner tager fejl, rejser befolkningen sig, og det er klart over hele Indien. I Mumbai protesterede studerende fra forskellige skoler i to dage og to nætter ved "Gateway of India". Det var en reaktion på volden og brutaliteten, som studerende i Delhi var blevet mødt af, fra politiets side. Over hele landet har befolkningen indset, at der er noget, der er helt galt, og at vi må glemme forskellene og stå side om side. Siden den 11. december 2019 har der været en 24/7 protest i Delhi. Det er en fredelig "sit-in" protest, der bliver ledet af kvinder, som er imod den nye lov om statsborgerskab og den efterfølgende politivold mod de studerende. Vi kan se, at mange kvinder og studerende spiller en stor rolle i at stå vagt om den indiske forfatning. Den nye lov om statsborgerskab, der ekskluderer mange muslimer fra at opnå statsborgerskab, er ikke den eneste nyere

lov, der i konflikt med forfatningen. Det nationale register for statsborgerskab, som er blevet brugt til at udelukke minoritetsgrupper i delstaten Assam, er et andet mål for befolkningens protester. Premierminister Modi's "gode dage" har ødelagt økonomien i dette land. Lov og orden er blevet tyssed ned. Det regerende parti omskriver den indiske forfatning, så den passer til dets ideologi, mens VI, befolkningen i Indien går sammen i protest og kræver "Red Indien" og lyt til "VI, befolkningen i Indien".

Pilgrimsrejse fra Savoyen til det sydlige Brasilien

Sr. Dominga Zolet

Frankrig

En gruppe på 14 pilgrimme fra Savoyen-bispedømmet i Frankrig rejste til det sydlige Brasilien fra 20. oktober til 4. november 2019. Målet med pilgrimsrejsen var at besøge steder, hvor de første Sankt Joseph Søstre af Moutiers var taget hen på mission. Fra 1896 til 1950 tog i alt 92 søstre og 5 præster fra Tarentaise-dalen i Savoyen til det sydlige Brasilien.

Pilgrimsrejsen var arrangeret af Bispedømmets Hjælp til Mission i samarbejde med Søstre af Sankt Joseph fra provinserne i Frankrig og Brasilien. Ideen kom frem i lyset i juli måned i 2018 under en "Dag for den Universelle Kirke", hvor temaet var: "At mindes missionsfeberen i Tarentaise-dalen i perioden 1850 til 1950, der blev opsummeret sådan: At fejre fortiden, opleve nutiden og opmuntre fremtiden." Under forberedelserne var mange mennesker involveret i at lede efter historiske dokumenter, og i at kontakte familiemedlemmer til de Søstre af Sankt Joseph som tog til Brasilien. De var involveret på selve dagen og var interesseret i pilgrimsrejsen. Cirka 100 mennesker deltog i begivenheden, og deraf var der 35, som var i familie med de søstre, der tog ud på mission. Under besøget valgte gruppen at bruge tid sammen med søstrene fra nogle kommuniteter, skoler, sociale projekter og et hospital. Temaet ved disse besøg var: "Hvordan lever man missionen som den døbte og som Sankt Joseph Søster i Brasilien og Frankrig i dag?" Vi blev meget beriget og rørte af mødet med de forskellige grupper: forskellige kommuniteter, Gruppen for Retfærdighed, Fred og Bevarelse af Skaberværket (JPIC), Kapucinermunke fra Garibaldi, sognepræsten og borgmesteren fra Pinto Bandeira, valfart til Capilihas (en lille træindhegning – et miniaturekapel – med en statue af Vor Frue), der er et udtryk for en folkelig hengivelse,

højtideligheder på kirkegårde, bede en forbøns litani med navnene på de franske søstre, der var begravet i Garibaldi og Curitiba og en samtale om forholdene for kirken i Brasilien.

Vidnesbyrdene fra ældre søstre var slående for os pilgrimme. Disse ældre søstre fandt styrke i de opgaver, de havde haft førhen og troskab i bønner, og dermed fortsatte de missionen meget inderligt. Vi kan sige: "Vi, de franske, kan stadig se frugterne af evangeliseringen, som Søstrene af Moutiers stod for! Og det er storslåede frugter!"

Vores møde med medarbejderne i Cajuru (Paraná) var et særligt højdepunkt. Medarbejderne fremførte et stykke i en akt om kongregationens historie. Det var stort øjeblik, at "fejre fortiden, opleve nutiden og opmuntre fremtiden". Ud over de planlagte besøg, besøgte vi også historiske steder samt vin- og

frugtkooperativer. Vi udbyggede vores viden om folkløse i Brasilien og smagte dejlig regional mad.

Selvom vi fik mange positive oplevelser, holdt det ikke os fra at se de sociale, politiske og kirkelige forhold i Brasilien. Hvorfor er så mange børn, unge og ældre afhængige af hjælp fra sociale projekter? Hvorfor er der så mange slumkvarterer? Så mange folk, der bor på gaden? Så mange gadesælgere? Forfald inden for sundhedsområdet og uddannelse! Vi så et tilbageskridt i socialpolitikken og i de kirkeligt baserede fællesskaber. Vi spurgte os selv: hvorfor denne "ligegyldighed" og stilstand i befolkningen, i fagforeningerne og i de sociale- og menighedsbevægelserne? Selv i den virkelighed kan vi sige, at kirken aflagde et vidnesbyrd, om at den er et sted, hvor sårbare og de fattige fandt deres plads.

Vigtigheden af sakramenter i familielivet

Sr. Catherine George

Pakistan

På nuværende tidspunkt er der mange udfordringer for familielivet i Pakistan. Udgifterne er højere end mange kan klare. Fattige lider under den politiske, sociale, økonomiske og religiøse virkelighed, og det leder ofte til psykologiske problemer – depression, individualisme og fordomme. Selvom vores kristne fællesskab står over for mange udfordringer, ser vi, at menneskene bevarer deres tro. Vi Sankt Joseph Søstre er midt i blandt folk og ser den sårbare situation, som familierne står i. Da vi har et godt samarbejde med både kristne og muslimer i vores skoler og sogne, besluttede vi os for at arrangere et "fornyelsen af familie" kursus for gifte mænd og kvinder. Temaet for dette kursus (der blev holdt i Jameelabad, Multan) var "Vigtigheden af sakramenter i familielivet". Vi inviterede P. Nadeem Patras, som er leder af Familielivskommissionen i Multan-bispedømmet, og P. Farhan, der er leder af et seminar i Multan, til at tale om sakramenter. P. Farhan beskrev vigtigheden af sakramenter i familielivet. Han begyndte med moderens deltagelse i skaberværket ved, at hun føder et barn, der modtager lyset ved dåben. Forsoningens sakramente bringer familiens medlemmer sammen, hvis de praktiserer tilgivelse i deres liv sammen som familie. Han talte også om, at lige så meget som forældre bruger tid sammen, taler sammen og spiser sammen med deres børn, på samme måde "fodrer" Gud os med den spirituelle føde, vi har brug for. Og dermed gør de som Jesus Kristus ved at leve og fremme kærlighed, forening, tolerance, forsoning og omsorg. P. Farhan fokuserede på vigtigheden af familiebønner.

Ægteskabets sakramente er med Pave Frans' ord "en gave givet til

helliggørelse og frelse af ægtefællerne, da deres gensidige tilhørsforhold er en virkeligt billede... på den relation, der er mellem Kristus og kirken." Derefter rejste P. Nadeem Patras forskellige spørgsmål vedrørende konflikter, skænderier, uenigheder og misforståelser, som finder sted og som står i modsætning til deres forventninger. Kvinderne sagde, at det opstår, når visse behov ikke er opfyldt, mændene sagde, at konflikterne opstår, når deres koner ikke opfylder deres krav eller misforstår deres tanker. I dag kan sådanne konflikter ende i skilsmisse. Det bliver understøttet af familiestrukturerne i Pakistan, hvor flere brødre deler det

samme hus med deres forældre. Dette kan let lede til indblanding fra andre familiemedlemmer, og det resulterer i, at mange ægtefolk ikke respekterer dette sakramentes hellighed. I løbet af denne del af kurset rådgav præster og søstre de nygifte par til at acceptere, have tillid, vise kærlighed og at behandle hinanden med værdighed som en gave fra Gud. Når dette bliver givet videre til børnene, vil det også blive givet videre til hele verden og til kirken, og på den måde bliver ægtefællerne et tegn på Guds tilstedeværelse.

Udvekslingen under kurset bragte mange håb, drømme og forpligtelser frem i lyset.

LAC JPIC møde i Bangalore

Sr. Navya Neelamvilail

Pachmarhi

Treogtredive søstre fra de tre kongregationer af Lyon, Annecy og Chambéry holdt møde på Ananda Sadan, der er provinshus for Sankt Joseph Søstre af Lyon i Bangalore den 13.- 15. november 2019. Disse JPIC-medlemmer blev kaldt sammen af sr. Barbara Bozak (CSJ), der er koordinator for tilstedeværelse af Sankt Joseph Søstre i FN i New York og Geneve. Hun udnyttede, at hun var i Bangalore for at holde et andet møde, og hun brugte den mulighed til at møde JPIC-medlemmerne fra de tre kongregationer i Indien. Sammen med provinsrådene arrangerede JPIC's kernegruppe (sr. Rojamani (Lyon), sr. Dorothy Beck (Chambéry) og sr. Anitha (Annecy)) dette tredages møde.

Sr. Barbara forklarede FN's strukturer og funktioner samt NGO'ernes rolle. Hun beskrev også, hvordan kongregationerne af Sankt Joseph Søstre er en NGO i FN, hvilket giver gruppen en stemme indeni FN's struktur. Med udgangspunkt i FN's 17 mål for bæredygtig udvikling forklarede sr. Barbara, hvordan retfærdighed, fred og bevarelse af skaberværket kan opnås gennem målene med fokus på befolkninger, planeten og velstand. Hver deltager oplyste gruppen ved at fortælle om, hvordan hendes Provins er

involveret i JPIC's arbejde gennem deres apostolater. Denne udveksling gav sr. Barbara et klart billede af det arbejde, der bliver udført på forskellige niveauer i de tre kongregationer.

Ved at se ind i de kommende år besluttede gruppen at lave en konkret handlingsplan for de næste tre år med fokus på: klimaforandringer/at rede planeten, beskytte liv og ligestilling mellem kønnene. Den konkrete handlingsplan, som man blev enige om, er: en fælles bøn forberedt af hver af de otte provinser i LAC en gang hver tredje måned om et emne, som er aktuelt i disse måneder. Sr. Barbara rådede gruppen til at dele dens aktiviteter på Facebook, så de kan nå ud til en større kreds af mennesker.

I sin velkomst sagde sr. Cecily Saveriyar (Provincialpriorinde for Sankt Joseph Søstre af Lyon), at Sankt Joseph Søstre vil være mere effektive, hvis vi står sammen som en LAC-familie og

sammen hæver vores stemmer mod uretfærdighed, vold og andre emner i Indien og i verden. Det var også en bekymring hos sr. Barbara, at Lyon, Annecy og Chambéry-kongregationerne endnu ikke samarbejder som en samlet helhed i arbejdet for retfærdighed og fredsemner i Indien. "Vi er mere effektive, når vi er en større gruppe", sagde sr. Barbara.

Det næste møde for JPIC-medlemmerne i de tre kongregationer bliver i november måned 2020 i Tanmaya-provinsen (Bhopal). Medlemmerne i den nuværende kernegruppe fortsætter indtil lederne i LAC mødes i februar 2020, og de vil udpege en ny gruppe. Den nye gruppe blev: sr. Neha (Chambéry), sr. Remya (Annecy) og sr. Vinnarasi (Lyon). Som altid var LAC-mødet med til at skabe en tættere samarbejde mellem de tre kongregationer, og vi ser frem til at blive en stærk gruppe i LAC iblandt Sankt Joseph Søstre i Indien.

Sociale medier og os

Sr. Laveena D'Souza

Tanmaya

Mange af os bruger sociale medier til at komme i kontakt med mennesker og til at skabe relationer med. Det er vigtigt at være opmærksom på, at sociale medier kombinerer offentlig og privat kommunikation.

Førhen var der en markant forskel mellem privat og offentlig kommunikation. Privat kommunikation var begrænset til samtaler med forældre, venner og

dem, vi kendte. Offentlig kommunikation - såsom fjernsyn og aviser - var beregnet til at sprede ud. Men nu har sociale medier kombineret de to typer af kommunikation og gjort det til én.

Det er vigtigt at forstå, hvordan sociale mediers platforme fungerer, og hvorfor de findes. For det første er disse platforme ejet af store virksomheder, der indsamler data og indhold fra andre. Gennem Facebook, Twitter, LinkedIn,

YouTube, Snapchat, Instagram og andre platforme har folk mulighed for at dele information, skabe forbindelser med andre og dele dette indhold.

Vi tror måske, at det er gratis at bruge disse platforme, men de findes for skabe profit, som er det ultimative mål for alle i erhvervslivet og i medieindustrien. For at kunne gøre det, skal virksomhederne sælge et produkt. Og for de sociale mediers vedkommende handler

sletter vores konto, vil informationen om os blive i databasen og gemt for altid.

Når vi er på de sociale medier, må vi prioritere vores sikkerhed. Ethvert socialt medie har indstillinger, der kan sikre mere privatliv på netværket. Det er vigtigt at lære dette, så man kan gøre ens konti så private som muligt.

Her følger nogle retningslinjer. Når du er online, så deaktiver din lokationsdata. Skab stærke adgangskoder (brug ikke din fødselsdato). Del ikke dine

kontaktinformationer offentligt. Tag ikke dig selv eller venner på fotos. Hvis du

det om at sælge brugernes data til dem, der reklamerer. Det er derfor, de giver os lov til at bruge disse platforme, så de kan bruge vores aktiviteter der til at lave profit. De sociale mediers platforme gemmer information om os, som de giver videre og sælger. Selv når vi

gør det, kommer de frem, hvis folk søger på dit navn. Skriv ikke hvor du er.

Det er vigtigt at kommunikere og udforske de sociale medier, som er brugbare, når man skal samle information. Men på den anden side behøver vi ikke at være venner med alle, der spørger om det. Lad os bruge de sociale medier klogt, sikre vores private informationer og altid huske, at vi er i verden men ikke af verden.

Møde for missionærer i Frankrig

**Sr. Savita, Sr. Sapna, Sr. Nirmal,
Sr. Sujata & Sr. Jayarani**

Frankrig

Tolv indiske søstre fra kongregationerne af Annecy, Lyon and Chambéry mødtes den 27.-29. oktober 2019 i Lyon for at støtte hinanden og blive styrket som missionærer i Frankrig. De havde glæde af, at tre søstre, der fornyligt havde aflagt 1. løfter, var til stede: Sr. Nirmal, sr. Sapna og sr. Savita fra kongregationen af Chambéry. Det primære fokus for mødet var at berige hinanden og have en autentisk og åben udveksling om deres mission, nye erfaringer, udfordringer og overraskelser. Søstrene af Lyon havde planlagt disse tre dage godt med bøn, retrætedage, besøg hos forskellige kommuniteter, hos Moder Sankt John Fontbonnes arkiv, Museet for historien om de første kristne og Moder Fontbonnes grav. De begyndte mødet med en halv dag med retræte, hvor sr. Rita (en søster af Lyon) udfoldede temaet om at være agent for forandring miljømæssigt og personligt. Hver søster tog aktiv del i udvekslingen af hendes erfaringer – inklusive nogle fælles observationer, der er omtalt herunder. Franskændene er meget imødekomende. De er generøse, åbne og positive og glade for at have en søster i deres gruppe. Hver udtrykte deres håb og længsel efter at fortsætte deres tilstedeværelse

som missionærer i Frankrig. Søstrene udvekslede erfaring med deres forskellige aktiviteter. De så dem selv som en levende tilstedeværelse midt i blandt vores søstre i og uden for kommunitetet. Menighedsarbejdet inkluderer katekisme-undervisning i skoler og sogne, forberedelse af messer i sogne og i private hjem hos ældre samt deltagelse i forskellige bønnegrupper. De arbejder også med de fattige, hjælper med at fordele madvarer og måltider til flygtninge og migranter enten på Savoyard Canteen eller på Resto du Cœur. De er i kontakt med unge piger på kostskoler og i deres menighedsarbejder med skolebørn. De besøger også de syge og ældre på plejehjem og hospitaler. Gruppen har fået nogle overraskelser. For eksempel den manglende følelse af forpligtelse mellem ægtefæller

og de mange børn, der lider under, at forældrene er skilt, samt hvor få unge mennesker, der går i kirke. De talte også om vanskelighederne ved at tale åbent om Gud, de har lagt mærke til, at søstrene bliver ældre, og at der mangler kvinder med et kald til at leve et ordensliv. Men fremfor alt sagde de, at de var stolte over og følte sig privilegerede ved at være Sankt Joseph Søstre. At være dér, hvor kongregationen har sin oprindelse, fylder dem med energi og entusiasme til at gå videre og overkomme enhver form for forhindringer. Deres iver står klart i deres ord: "Som nye skud gror, gror vi og udvikler vores grene til at manifestere Guds kærlighed i fodsporene af vores grundlægger P. Médaille. Det er vores overbevisning og længsel ved afslutningen af dette tredages møde".

REDAKTØR

Barbara Bozak
Eliana Aparecida dos Santos

GRAFISK DESIGN

Navya Neelamvilail

OVERSÆTTELSE

Anette Jensen
Cristina Gavazzi
Joyce Baker
Margherita Corsino
Maria Elisabete Reis
Marie-Pierre Ruche
Preeti Hulas

DISTRIBUTION

Rossella Galli
www.csjchambéry.org

E - MAIL

icc@csjchambéry.org